

ΕΤΟΣ 51ον

5 Ὀκτωβρίου 2003

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 40 (2627)

ΣΥΝΕΡΓΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

*«Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μή εἰς κενόν
τήν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς»*

Οἱ Ἀπόστολοι ἦταν συνεργάτες τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀνθρώπων. Μέ τό κήρυγμα καί τήν συγκρότηση τοῦ «θεσμοῦ τῆς Ἐκκλησίας» ἔδωσαν τή δυνατότητα νά ἀποκατασταθοῦν οἱ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων μέ τό Θεό. Κατήργησαν τό «μεσότοιχο τοῦ φραγμοῦ» πού τοὺς χώριζε. Συνέχισαν τό ἔργο τοῦ Χριστοῦ μέσα στήν ἱστορία, τό ὁποῖο ἔχει παγκόσμιες διαστάσεις –εἶναι ἡ ἀνακαίνιση ὅλης τῆς κτίσης– ἀλλὰ ἔχει καί ἰδιαίτερη σημασία γιά κάθε ἀνθρώπο ξεχωριστά. Ὅλη ἡ κτίση θά ἀνακαινισθεῖ, ἡ προαίρεσή μας ὅμως εἶναι κάτι πού δέν παραβιάζεται, δέν ἀνακαινίζεται ἀναγκαστικά. Γι' αὐτό ἀπό αὐτήν ἐξαρτᾶται ὁ παράδεισος καί ἡ κόλασή μας.

Ὁ φωτισμός τῆς προαίρεσης

Πρέπει νά ποῦμε ὅτι ἀπό τά πιό καθοριστικά σημεῖα τῆς πνευματικῆς μας πορείας εἶναι τό ξεκαθάρισμα τῶν προθέσεων μας, ὁ φωτισμός τοῦ αὐτεξουσίου μας. Διότι ἐκεῖ βρίσκονται ὅλες οἱ θολές πηγές τῶν κακιῶν, ὅπως καί ὅλες οἱ ὑγιεῖς ρίζες τῶν ἀρετῶν. Ἐκεῖ θεμελιώνεται μέ λίγα λόγια τό αἰώνιο μέλλον μας. Ἡ ἀνακαίνιση λοιπόν τῆς προαίρεσής μας, ὁ φωτισμός τοῦ αὐτεξουσίου μας χρειάζεται, ὅπως εἶναι αὐτονόητο, τή δική μας συνεργασία. Χρειάζεται οἱ ἴδιοι, χωρίς ἐσωτερικούς διχασμούς, μέ ἀπλότητα καί καθαρότητα νά θελήσουμε νά συνεργαστοῦμε μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ. Αὐτή ἡ «συνεργασία» ἀποτελεῖ τό περιεχόμενο τῆς χριστιανικῆς ζωῆς, στό ὁποῖο ἀποβλέπει ἡ διδασκαλία τῶν Ἀποστόλων. Αὐτή ἡ «συνεργασία» συσπειρώνει ὅλη τήν ὑπαρξή μας στήν ἀγάπη τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ καί μᾶς μαθαίνει νά συμβιώνουμε μέ τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἀπ. Παῦλος ἀπευθυνόμενος στοὺς Κορινθίους τοὺς «παρακαλεῖ» νά μή

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Β΄ Κορ. 5΄ 1-10)

Υπηρέτες Θεοῦ

*Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξα-
σθαι ὑμᾶς –λέγει γάρ· «Καιρῶ δεκτῶ ἐπήκουσά σου καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας
ἐβοήθησά σοι»· ἰδοὺ νῦν «καιρὸς εὐπρόσδεκτος», ἰδοὺ νῦν «ἡμέρα σωτηρίας»– μηδεμίαν ἐν
μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία, ἀλλ’ ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς
ὡς Θεοῦ διάκονοι, ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πλη-
γαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις, ἐν ἀγνόητι, ἐν
γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκοίτῳ, ἐν λόγῳ
ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ
δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας, ὡς πλάνοι καὶ ἀληθεῖς, ὡς ἀγνωσούμενοι
καὶ ἐπιγινωσκόμενοι, ὡς ἀποθνήσκοντες καὶ ἰδοὺ ζῶμεν, ὡς παιδευόμενοι καὶ μὴ θανατού-
μενοι, ὡς λυπούμενοι ἀεὶ δὲ χαίροντες, ὡς πτωχοὶ πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες, ὡς μηδὲν ἔχο-
ντες καὶ πάντα κατέχοντες.*

δεχθοῦν «εἰς κενόν» τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. Σ’ αὐτὴν τὴν «πράξη» κατορθώνουμε μέσα σὲ λίγες λέξεις νὰ τοὺς μεταδώσει δύο μεγάλα καὶ σωτήρια νοήματα. Πρῶτον, τοὺς θυμίζει τὸ χαρακτῆρα τοῦ ἀποστολικοῦ του ἔργου. Εἶναι συνεργάτης τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων. «Συνεργῶν», λοιπόν, μὲ τὸ Χριστὸ τοὺς παρακαλεῖ νὰ θελήσουν κι αὐτοὶ νὰ «συνεργαστοῦν» μὲ τὴν χάριν Του, ὥστε ἡ δωρεὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ποὺ ἔλαβαν μὲ τὸ Βάπτισμα, νὰ μὴν «πέσει» στὸ κενὸ τῆς ἀδιαφορίας τους γιὰ τὴν τήρηση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ. Δεύτερον, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ποὺ δίνεται μὲ τὰ μυστήρια, δὲν ἐξαναγκάζει τὴν θέλησή μας νὰ κινηθεῖ σύμφωνα μὲ τὸ θελήμα τοῦ Θεοῦ. Περιμένει τὸν δικό μας κόπο. Θέλει νὰ συμφωνήσουμε μὲ τὰ προστάγματά Του καὶ αὐτοπροαίρετα νὰ κινηθοῦμε. Ὅμως σ’ αὐτὸ τὸ κρίσιμο σημεῖο μᾶς διχάζει ἐσωτερικὰ ἡ πνευματικὴ ραθυμία –τὸ φοβερὸ αὐτὸ πάθος ποὺ ἀδρανοποιεῖ τὴν θέλησή μας– τὸ ὁποῖο μᾶς ἐμποδίζει νὰ πραγματοποιήσουμε ὅ,τι καλὸ κατανοοῦμε καὶ θέλομε.

Ἡ ἀποτίναξη τῆς ραθυμίας

Ἡ πνευματικὴ ραθυμία εἶναι ἡ κυριότερη αἰτία τοῦ κακοῦ ποὺ ὑπάρχει στὸν κόσμο. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος σὲ ἕνα λόγῳ του ἐπισημαίνει ὅτι οἱ χριστιανοὶ δὲν πρέπει νὰ ἔλεμε ὅτι ὁ διάβολος μᾶς ἔβαλε νὰ κάνουμε τὴν α ἢ τὴ β ἁμαρτία. Διότι δὲ φταίει ὁ διάβολος γιὰ τίς ἁμαρτίες μας· ὁ πρωταρχικὸς φταιχτὴς εἶναι ἡ πνευματικὴ ραθυμία μας. Ὁ διάβολος δὲν μπορεῖ νὰ καταργήσει τὴν ἐλευθερία μας, ἂν δὲν τοῦ τὴν δώσουμε ἐμεῖς. Αὐτὸς ἀπλῶς μᾶς κάνει προτάσεις καὶ βοηθαεῖ τὴν κακὴν μας προαίρεση. Ἡ αἴσθησις πολλῶν ἀνθρώπων ὅτι βρίσκονται κάτω ἀπὸ ἀνεξέλεγκτες κακοποιεῖς δυνάμεις, ποὺ ἀπειλοῦν τὴν ζωὴν τους ἢ ποὺ ρυθμίζουν τίς πράξεις τους, εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, σάν συνεργάται του σᾶς παρακαλοῦμεν νά μὴ δεχθῆτε μάταια τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, διότι λέγει, «Εἰς καιρὸν εὐνοίας σέ ἄκουσα καί εἰς ἡμέραν σωτηρίας σέ ἐβόηθησα». Ὁ καιρὸς εὐνοίας εἶναι τώρα, ἡ ἡμέρα σωτηρίας εἶναι τώρα. Δέν δίνομεν σέ κανένα καμμίαν ἀφορμὴν προσκόμματος διὰ νά μὴ δυσφημισθῆ ἡ ὑπηρεσία μας, ἀλλὰ σάν ὑπρέται τοῦ Θεοῦ συσταίνομε τούς ἑαυτούς μας σέ ὅλα διὰ τῆς μεγάλης ὑπομονῆς μας σέ θλίψεις, σέ ταλαιπωρίες, σέ στερήσεις, σέ μαστιγώσεις, σέ φυλακίσεις, σέ ταραχές, σέ κόπους, σέ ἀγρυπνίες καί πείναν· μέ ἀγνότητα, σύνεσιν, μακροθυμίαν καί καλωσύνην, μέ Πνεῦμα Ἅγιον, μέ ἀγάπην χωρίς ὑπόκρισιν, μέ τό κήρυγμα τῆς ἀληθείας καί μέ δύναμιν Θεοῦ, μέ τὰ ὄπλα τῆς δικαιοσύνης, τὰ ἐπιθετικά καί ἀμυντικά, σέ τιμὴν καί ἀτίμωσιν, σέ δυσφημήσεις καί ἐπαίνους, σάν λαοπλάνοι καί ὅμως ἀληθινοί, σάν ἄγνωστοι καί ὅμως πολὺ γνωστοί, σάν νά πεθαίναμε καί ὅμως ζοῦμε, σάν τιμωρούμενοι καί ὅμως μὴ θανατούμενοι, σάν λυπημένοι καί ὅμως πάντοτε χαρούμενοι, σάν πτωχοί καί ὅμως κάνοντες πολλούς πλουσίους, σάν νά μὴ ἔχωμεν τίποτε καί ὅμως κατέχομεν τὰ πάντα.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἀπροθυμίας τους νά ἀναλάβουν τὴν εὐθύνη τῶν πράξεών τους. Κι αὐτὸ λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ ἀνάληψη αὐτῆς τῆς εὐθύνης συνεπάγεται κόπο, τὸν ὁποῖο δέν εἶναι διατεθειμένοι νά ὑποστοῦν.

Προκειμένου, λοιπόν, ὁ ἀπ. Παῦλος νά βοηθήσει τούς Κορινθίους νά ἀποτινάξουν ἀπὸ τὴν ψυχὴ τους τὸν ὕπνο τῆς πνευματικῆς ραθυμίας, τούς ὑπενθυμίζει τὸν τρόπο μέ τὸν ὁποῖο συνεργοῦσε μέ τὸ Θεὸ καί τούς ἀνθρώπους γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου. Ἡ ὑπενθύμιση αὐτοῦ τοῦ τρόπου εἶναι πηγὴ ἐμπνεύσεως καί δύναμη πνευματικῆς ἐγρηγόρσεως. Μέ τὴν ἀποστολικὴ πολιτεία του, λοιπόν, ὁ ἀπ. Παῦλος «μηδεμίαν ἐν μηδενί» ἔδινε «προκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῆ ἡ διακονία» του. Μεριμνοῦσε γιὰ τὴ συνείδηση τῶν ἀνθρώπων, ὥστε νά μὴ δημιουργήσῃ σέ κανέναν ἀσθενή στὴν πίστη προσκόμματα. Αὐτὴ ἡ μέριμνά του ἐκφράστηκε μέ τὴ μεγάλη του ὑπομονὴ στὶς πολλῆς θλίψεις καί τούς διωγμούς, μέ τὴν προσωπικὴ του ἀσκηση καί τὴν καθαρότητα τῆς ζωῆς του, οἱ ὁποῖες ἔπαιρναν πνευματικὴ ἀξία ἀπὸ τὴ γνώση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καί τὴν ἐνέργεια μέσα του τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μέ αὐτές τίς προϋποθέσεις μπορούσε νά ἀγαπᾷ ἀνυπόκριτα καί ὁ λόγος του νά εἶναι «λόγος ἀληθείας».

Ὁ ἀπ. Παῦλος προβάλλει μέ ἐντονες ἐκφράσεις τὴν ἀποστολικὴ ζωὴ ὡς πρότυπο, προκειμένου νά πυρώσῃ τὴν ψυχὴ τῶν Κορινθίων, ὥστε μόνη τῆς νά ἀποτινάξῃ τὸν ὕπνο τῆς πνευματικῆς ραθυμίας καί νά συνεργασθῆι μέ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ.

π. Θ.Α.Β.

5 Ὀκτωβρίου 2003: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ
Χαριτίνης μάρτυρος († 304) καὶ Μαμέλλχθης μάρτυρος.
Ἦχος: βαρύς – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ζ΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ζ΄ 31-36.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Ὀκτωβρίου, Δ΄ Λουκά.
Ἀπόστολος: Τίτ. γ΄ 8-15 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π΄ 5-15.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Στὴν Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος λειτουργεῖ Φροντιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν ποῦ ἰδρύθηκε τὸ 1960 μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Τὸ Φροντιστήριο, μὲ τὸ εἰδικὸ πρόγραμμα μαθημάτων καὶ ἐκπαιδευτικῶν εὐκαιριῶν, προσφέρει στοὺς νέους, ποῦ ἐπιθυμοῦν νὰ ὑπηρετήσουν τὸ κατηχητικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐκαιρία νὰ καταρτισθοῦν θεωρητικὰ καὶ πρακτικὰ γιὰ τὸ ὑψηλὸ ἔργο τους.

Ἡ διάρκεια τῶν σπουδῶν εἶναι διετής. Τὰ μαθήματα γίνονται κάθε Σάββατο 17.00-21.00 στὶς αἴθουσες διαλέξεων τοῦ πρ. Κέντρου Βιβλίου καὶ Ἐπικοινωνίας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ὁδὸς Καπλανῶν 6, παράλληλος τῆς Σόλωνος, μεταξύ τῶν ὁδῶν Σίνα καὶ Μασσαλίας, στὸ ὕψος τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν.

Γίνονται δεκτοὶ σπουδαστές καὶ τῶν δύο φύλων, ἡλικίας 18-40 ἐτῶν, ἀφοῦ προσκομίσουν: α) Ἀποδεικτικὸ σπουδῶν (τουλάχιστον Ἀπολυτήριον Λυκείου) καὶ β) δύο πρόσφατες φωτογραφίες. Οἱ ἐγγραφές γίνονται καθημερινῶς, κατὰ τίς ὥρες 8.00-14.00 στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἱ. Γενναδίου 14 (δίπλα στὸν «Εὐαγγελισμό»), τηλέφωνο 210.7272311.

Στὶς 11 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 17.00 θὰ γίνῃ ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων τοῦ Φροντιστηρίου.

* * *

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Στὴν ἴδια αἴθουσα, ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο ἕως τὸ Μάιο, λειτουργεῖ, ἅπαξ τοῦ μηνός, ἡμέρα Δευτέρα, καὶ κατὰ τίς ὥρες 20.30-23.00, εἰδικὸ ἐπιμορφωτικὸ Σεμινάριο γιὰ τοὺς ἤδη κατηχητές.

Ὁ στόχος αὐτοῦ τοῦ εἰδικοῦ Σεμιναρίου εἶναι ἡ ἐνημέρωση τῶν ἤδη Κατηχητῶν στὰ τρέχοντα κατηχητικὰ δεδομένα καὶ ἡ ἐκπαίδευσί τους προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίζουν τίς κατηχητικὲς προκλήσεις τῆς ἐπικαιρότητας.

Τὸ ἔναρκτήριο μάθημα θὰ γίνῃ στὶς 20 Ὀκτωβρίου καὶ ὥρα 20.30.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>
